

Mosehornugle *Asio flammeus*

Mosehornuglen er en dagsaktiv ugle, som vi fortrinsvis ser her i landet i vinterhalvåret. På en tur ud til de fynske strandengsområder - f.eks. Monnet eller Helnæs Made – kan man være heldig, at se Mosehornuglen flyvende lavt hen over landskabet på jagt efter føde. Andre gange ses den siddende på jorden eller hævet op på en sten, pæl eller lignende, mens den undersøger omgivelserne.

Bevæger man sig rundt i det åbne strandlandskab kan man blive overrasket af en Mosehornugle, som letter fra sit skjul i vegetationen, kort før man når frem til skjulestedet.

Uglerne deles i to familier – Slørugler (Tytonidae) og De egentlige ugler (Strigidae), hvor Mosehornuglen hører til denne sidste gruppe. Her i landet yngler syv uglearter, mens 4 andre træffes mere eller mindre sjældent i vinterhalvåret.

Ugler er letgenkendelige med deres karakteristiske udseende. Fælles for uglerne er bl.a. det skarpe syn, den ekstremt gode hørelse og det at de er lydløse når de langsomt flyver af sted – forhold som gør ugler til ekstremt gode jægere.

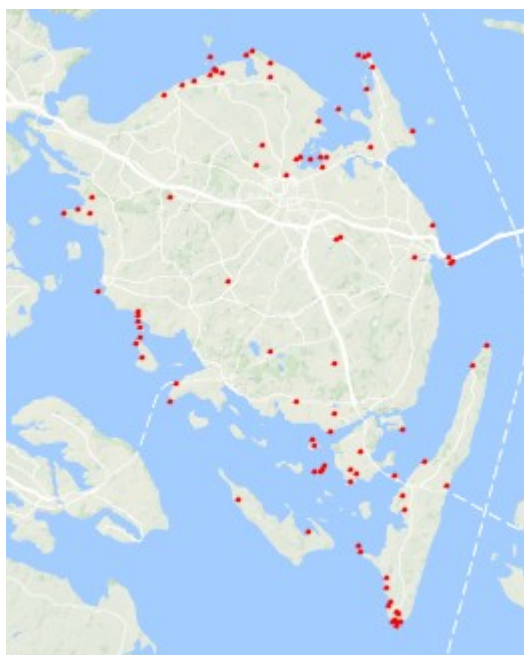
Den lydløse flugt hos uglerne skyldes udformningen af svingfjerene, som er speciel, idet fjerstrålerne er dunede. Samtidig gør vingernes stoe størrelse i forhold til kropsvægten, at flugten kan blive langsom.

Mosehornuglen lever fortrinsvis af små pattedyr, hvor mus i mange tilfælde udgør over 90% af føden. Kun få fugle og insekter indgår i fødevalget. Som andre ugler, så danner Mosehornuglen også gylp, der består af ufordøjelige rester fra den indtagne føde – knogler, hår og rester af insekter.

Mosehornuglen reagerer hurtigt på tilstedeværelsen af dens fødeemner, således at mangel på føde i yngleområdet nedsætter ungeproduktionen drastisk. Tilsvarende vil rigelige fødemængder medføre en stor og vellykket ungeproduktion. Forekomsten af Mosehornugler her på Fyn varierer derfor også meget fra vinter til vinter. Samtidig flytter Mosehornuglen i vinteropholdet efter, hvor der er tilstrækkelig fødeemner til stede.

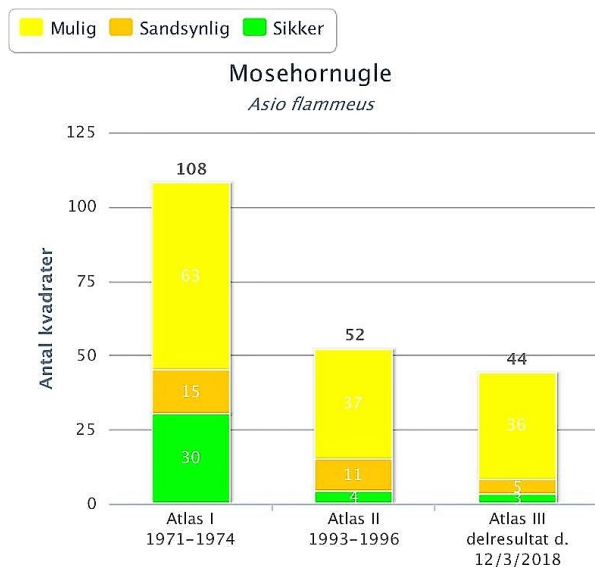
Åbne arealer, som strandenge, heder og lignende er de foretrukne arealer for Mosehornuglen under dets ophold her i landet om vinteren. Det ses tydeligt af kortet nedenfor, hvor forekomsten af Mosehornuglen på Fyn i de seneste fem år er vist.

Forekomst af Mosehornugle på Fyn 2013 – 2018 registreret i Dofbasen. .

Normalt træffer man kun på en enkelt eller nogle ganske få Mosehornugler. Undertiden optræder Mosehornuglen her i landet om vinter dog også i større flokke på en lokalitet. På Fyn er var der 2013 fra januar til marts en stor flok samlet på Skarø i det sydfynske øhav. Der blev registreret op til 34 ugler på samme tid. Alle billeder til denne artikel stammer netop fra Skarø, mens den store flok var tilstede.

Her i landet er Mosehornuglen både en træk- /vintergæst og en yderst fåtallig ynglefugl. Som det ses af figuren herunder, så er antallet af ynglende Mosehornugler i hele landet faldet voldsomt i perioden for de tre Atlasundersøgelser.

Foreløbige data (marts 2018) fra Atlas III

Link til [de seneste 14 dages observationer af Mosehornugle på Fyn](#) i Dofbasen.

Mosehornuglerne har en lang trækperiode, hvilket bl.a. hænger sammen med deres tilpasning til forekomsten af egnede fødeemner. De forbliver længere i et område med gode fødemuligheder, ligesom de hurtigt flytter til nye områder ved fødemangel.

Efterårstrækket starter i august og kulminerer i oktober, mens forårstrækket starter i marts og kulminerer i april/maj.

Der er kun et par genmeldinger fra udlandet af Mosehornugler ringmærket i Danmark. Tilsvarende er kun få fugle ringmærket i udlandet blevet genmeldt fra Danmark. (J. Bønlykke m.fl., 2006: Dansk trækfugleatlas).

Link til [Mosehornuglens sang](#), fra xeno-canto.org.

Du kan finde yderligere information om Mosehornugle her:

- Link til artikel på Dofbasen om [Mosehornugle](#)
- Link til artikel på Fugleognatur.dk om [Mosehornugle](#)
- Link til artikel på Pandion.dof.dk om [forskelle på Mosehornugle og Skovhornugle](#)
- Jørgen Terp Lausen, 2006: Danmarks Ugler; Apollo Books

Marts 2018

Tekst og foto[©]: Steen Lauritsen

